

2007. október 4-én benyújtott kereset – FIFA kontra Bizottság

(T-385/07. sz. ügy)

(2007/C 315/77)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: Fédération Internationale de Football Association (Nemzetközi Labdarúgó-szövetség) (képviselők: R. Denton, E. Batchelor és F. Young Solicitors)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a határozatot, különösen annak 1. és 2. cikkét;
- kötelezze a Bizottságot az eljárás során keletkezett saját, valamint a FIFA költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 89/552/EGK irányelv⁽¹⁾ 3a. cikke értelmében a tagállamok jegyzéket készíthetnek azokról a sport- vagy más eseményekről, amelyeket „a társadalom számára kiemelkedő jelentőségűnek tart[anak]”. A jegyzéken szereplő események kizárólagos alapon nem közvetíthetők oly módon, hogy az adott tagállamban a közönség jelentős részét kizárják az ilyen események közvetítésének lehetőségéből élő vagy későbbi közvetítés útján az ingyenes televíziós szolgáltatásban.

A felperes a 2007. június 25-i 2007/479/EK bizottsági határozat⁽²⁾ megsemmisítését kéri, amellyel a Bizottság megállapította, hogy a Belgium által a 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján összeállított jegyzék összeegyeztethető a közösségi joggal.

Keresete alátámasztása érdekében a felperes előadja, hogy a belga jegyzék korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát, mivel megakadályozza a felperest abban, hogy külföldi műsorszolgáltatók számára kizárólagos televíziós műsorközvetítési engedélyt adjon a FIFA világbajnokság közvetítésére a belga piac vonatkozásában, valamint, hogy a FIFA világbajnokság mérkőzéseinek a népszerűsége tekintet nélkül történő felsorolása nem indokolt, nem arányos, és nem szükséges.

A felperes arra hivatkozik továbbá, hogy a belga jegyzék korlátozza a letelepedés szabadságát, mivel megakadályozza a felperest abban, hogy olyan új szolgáltatók számára adjon engedélyt, akik kiemelkedő sportesemények televíziós közvetítésével kívánnak megjelenni a belga piacon.

A felperes állítása szerint a belga jegyzék a felperes tulajdonjogát is sérti azáltal, hogy a televíziós közvetítési jogok tekintetében megfosztja őt a kizárólagosságtól, ami a felperes szerint a közösségi jog által elismerten a szellemi tulajdon védelmének lényege.

Végül a felperes előadja, hogy a 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdésébe ütköző módon a belga jegyzék összeállítása nem világos és átlátható módon történt.

⁽¹⁾ A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL 1989., L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.).

⁽²⁾ A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv 3a. cikkének (1) bekezdése alapján Belgium által hozott intézkedéseknek a közösségi joggal való összeegyeztethetőségéről szóló, 2007. június 25-i 2007/479/EK bizottsági határozat (HL 2007., L 180., 24. o.).

2007. október 15-én benyújtott kereset – Alber kontra OHIM (Fogantú rész)

(T-391/07. sz. ügy)

(2007/C 315/78)

*Az eljárás nyelve: német***Felek**

Felperes: Alfons Alber (Vöran, Olaszország) (képviselő: S. Schneller ügyvéd)

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül Belső Piaci Harmonizációs Hivatal fellebbezési tanácsának 2007. augusztus 16-i határozatát, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal 2007. január 16-i határozatát, amennyiben azokkal elutasítja a 4396727. sz. közösségi védjegybejelentés lajstromozását a következő áruk vonatkozásában: „Mezőgazdasági, kertgazdasági és erdőgazdasági célú kéziszerszámok beleértve a metszőollót, a fanyeső ollót, a kerti ollót; kézi nyíróeszközök”;
- az Elsőfokú Bíróság tartson szóbeli tárgyalást;
- az Elsőfokú Bíróság az alperest kötelezze a költségek viselésére;
- másodlagosan, az Elsőfokú Bíróság utalja vissza az ügyet a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal elé.